



MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

Warszawa, 14 - 08 2008 r.

W. G.
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
wpłynęło dn. 04.08 zal.....
6404 podpis.....

PR IV Dsn 196/06

dot. B/S/ASK-043-671/08

BM-1-0700-332/08

Pan Senator

Maciej Grubski

Biuro Senatorskie

ul. Piotrkowska 86

90 - 103 Łódź

Odpowiadając na oświadczenie Pana Senatora, złożone w dniu 11 lipca 2008 roku podczas 15 posiedzenia Senatu RP, dotyczące postępowania PR IV - VI Ds. 8/07 Wydziału VI Zamiejscowego w Łodzi Biura do Spraw Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej prowadzonego przeciwko Iwonie Stelmach, Włodzimierzowi Stelmachowi i innym uprzejmie przedstawiam co następuje:

Podnieść przede wszystkim należy, że w dniu 29 września 2006 roku w powyższej sprawie zostało wszczęte śledztwo, obejmujące zakresem przedmiotowym zachowania osób pełniących funkcje publiczne w zakładach opieki zdrowotnej, polegające na wręczeniu korzyści majątkowych tym osobom przez przedstawicieli ustalonych spółek celem doprowadzenia do wygrania przetargów przez te spółki na dzierżawę urządzeń oraz sprzedaż odczynników używanych do badań lub w związku z outsourcingiem laboratoriów w publicznych zakładach opieki zdrowotnej, to jest o czyny z art. 228 § 1 kk i art. 229 § 1 kk. Korzyści majątkowe były udzielane przez osoby reprezentujące określone spółki w

szczegółności dyrektorom szpitali i kierownikom laboratoriów w publicznych zakładach opieki zdrowotnej na terenie całego kraju.

W związku z ujawnieniem w toku śledztwa materiału dowodowego obciążającego Iwonę Stelmach – pełniącą funkcję kierownika Oddziału Klinicznego Interny Dziecięcej i Alergologii Wojewódzkiego Specjalistycznego Szpitala im. Mikołaja Kopernika w Łodzi - została ona zatrzymana w dniu 15 września 2007 roku przez funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Decyzja o zatrzymaniu została podjęta przez prokuratora ponieważ zachodziła konieczność jednoczesnego zrealizowania czynności z udziałem wielu podejrzanych. Iwona Stelmach złożyła zażalenie na zatrzymanie. Sąd zatrzymanie podejrzanej uznał za zasadne, legalne i prawidłowe.

Dowody zebrane przeciwko Iwonie Stelmach w w/w śledztwie zostały zweryfikowane procesowo zwłaszcza po zatrzymaniu, w dniu 14 września 2007 roku, kilkunastu osób podejrzanych.

Po przedstawieniu Iwonie Stelmach między innymi zarzutów o charakterze korupcyjnym i odebraniu od niej wyjaśnień prokurator skierował do Sądu Rejonowego w Łodzi wnioski o zastosowanie wobec niej środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania na okres trzech miesięcy z uwagi na uzasadnioną obawę matactwa oraz grożącą surową karę. Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia podzielił stanowisko prokuratora co do niezbędności tymczasowego aresztowania Iwony Stelmach w sprawie PR IV - VI Ds 8/07. Podejrzaną na posiedzeniu w Sądzie Rejonowym reprezentowali dwaj obrońcy z wyboru adw. M. Koperski i adw. W. Woźniacki. Adwokat Marian Koperski był obecny przy przesłuchaniu Iwony Stelmach w dniu 16 września 2007 roku w prokuraturze.

Nie znajduje uzasadnienia zarzut skierowany pod adresem prokuratora Adama Gierka, iż to on zastosował wobec Iwony Stelmach tymczasowe aresztowanie, ponieważ zgodnie z art. 250 § 2 kpk tymczasowe aresztowanie może nastąpić tylko na mocy postanowienia sądu. Dlatego też w obecnie obowiązującym stanie prawnym nie mógł on wydać nakazu aresztowania w/w jak również żadnego innego podejrzanego.

Sąd Okręgowy w Łodzi rozpoznając zażalenie obrońcy w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania wobec Iwony Stelmach postanowieniem z dnia 17 października 2007 roku utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie z tym zastrzeżeniem, że stosowany środek ulegnie zmianie na środki nieizolacyjne po wpłaceniu poręczenia majątkowego w kwocie 150 000 złotych. Po wpłaceniu poręczenia majątkowego od 18 października 2007 roku podejrzana przebywa na wolności. Zdaniem Sądu Okręgowego w chwili rozpoznawania zażalenia zasadnicze dowody na sprawstwo Iwony Stelmach w zakresie stawianych zarzutów zostały zabezpieczone i nie występowała już przesłanka określona w art. 258 § 1 pkt 2 kpk, to jest obawa matactwa. Wysokość poręczenia majątkowego w przypadku Iwony Stelmach została określona przez Sąd.

Odnosząc się do zagadnienia braku możliwości skutecznego leczenia dzieci chorych na mukowiscydozę, w okresie miesięcznego pobytu Iwony Stelmach w areszcie konieczne jest podkreślenie, że Dyrekcja Szpitala w tym okresie ani razu nie zwróciła się do prokuratora z wnioskiem o przekazanie stosownych dokumentów medycznych do oceny lub podpisu przez Iwonę Stelmach. W trakcie posiedzenia Sądu Rejonowego w Łodzi w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania kwestia leczenia chorych dzieci nie była podnoszona przez podejrzaną oraz jej obrońców. Chorymi dziećmi oprócz Iwony Stelmach, jak wynika z jej wyjaśnień, opiekowała się również inna lekarka.

W toku śledztwa zebrano dowody wskazujące na popełnienie przestępstw również przez męża Iwony Stelmach - Włodzimierza Stelmacha. Dowody te były sukcesywnie uzupełniane w miarę wykonywanych czynności, w szczególności w następstwie złożenia wyjaśnień przez podejrzanych, którzy zdecydowali się na współpracę z organami ścigania. Wyjaśnienia tych podejrzanych znajdowały potwierdzenie w innych środkach dowodowych. W trakcie dokonanych przeszukań we wrześniu i październiku 2007 roku w domu podejrzanych oraz w pomieszczeniach służbowych zatrzymano szereg przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie w tym dyskiety oraz dowody przyjęcia korzyści majątkowych w postaci telewizora plazmowego i atlasu anatomicznego. Konieczność

przeprowadzenia drugiego przeszukania wyniknęła między innymi stad, że istniało uzasadnione podejrzenie, iż w mieszkaniu I. i W. Stelmachów może znajdować się kolejny przedmiot stanowiący wręczoną korzyść majątkową w postaci wysoko specjalistycznego atlasu anatomicznego. Atlas ten istotnie odnaleziono. Na czynności przeszukań podejrzani jak również ich obrońcy nie wnosili zażaleń. Ujawnione przez funkcjonariuszy ABW środki płatnicze objęto postanowieniem o zabezpieczeniu majątkowym ponieważ podejrzanym grozi kara grzywny oraz przepadek osiągniętej korzyści majątkowej. Aktualnie jeden z obrońców złożył zażalenie na postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym wydanym co do Iwony Stelmach oraz na postanowienie o nadaniu przez Sąd klauzuli wykonalności postanowieniu o zabezpieczeniu majątkowym.

Jeżeli chodzi o stosowanie tymczasowego aresztowania wobec Włodzimierza Stelmacha to niezbędne jest podkreślenie, iż po jego zastosowaniu na okres trzech miesięcy przez Sąd Rejonowy, postanowieniem z dnia 3 stycznia 2008 roku Sąd Okręgowy w Łodzi przedłużył okres jego stosowania do 29 marca 2008 roku. W związku ze złożonym przez obrońcę podejrzanego zażaleniem decyzja Sądu Okręgowego została poddana kontroli instancyjnej Sądu Apelacyjnego, który nie znalazł podstaw do jej zakwestionowania. Na mocy kolejnej decyzji Sądu Okręgowego w Łodzi tymczasowe aresztowanie Włodzimierza Stelmacha zostało przedłużone do dnia 31 maja 2008 roku. Także ta decyzja Sądu nie była podważona przez Sąd Apelacyjny w Łodzi. Sąd Okręgowy w uzasadnieniu decyzji z dnia 26 marca 2008 roku podkreślił, że zostały spełnione przesłanki stosowania wobec Włodzimierza Stelmacha najsurowszego środka zapobiegawczego, zaś zebrany materiał dowodowy wskazuje na duże prawdopodobieństwo, iż podejrzany dopuścił się zarzucanych mu czynów. Wystąpienie z wnioskiem o zastosowanie lub przedłużenie czasu trwania tymczasowego aresztowania w toku postępowania przygotowawczego stanowi suwerenną decyzję prokuratora, podlegającą kontroli niezależnego sądu. Sąd rozpoznając kolejne wnioski prokuratora w tym przedmiocie za każdym razem bada, czy nie ustały przyczyny zastosowania tego środka, a więc czy jego dalsze utrzymywanie jest niezbędne w celu zabezpieczenia

prawidłowego toku postępowania stosownie do dyrektywy, wynikającej z art. 253 § 1 kpk.

Godzi się zauważyć, że Włodzimierz Stelmach w trakcie posiedzenia Sądu w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania wobec niego częściowo przyznał się do stawianych mu zarzutów, kwestionując wysokość przyjętych korzyści majątkowych. Takie również wyjaśnienia złożył w obecności swych obrońców przed prokuratorem. Udział obrońców w przesłuchaniu stanowi swoistą gwarancję przestrzegania prawa i jego właściwego stosowania. Gdyby w czasie przesłuchania Włodzimierza Stelmacha prokurator Adam Gierk zachowywał się w sposób sprzeczny z prawem to niewątpliwie znalazłoby to swój wyraz w stosownych działaniach jego obrońców. W grudniu 2007 roku w obecności swego kolejnego obrońcy Włodzimierz Stelmach odwołał uprzednio złożone wyjaśnienia. Ostateczna ocena wyjaśnień podejrzanego oraz innych obciążających go dowodów będzie należała do sądu.

Postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2008 roku prokurator uchylił wobec Włodzimierza Stelmacha tymczasowe aresztowanie z uwagi na stan zdrowia. Wysokość przyjętego poręczenia została już wcześniej zaproponowana przez obrońców podejrzanego. Czasokres przebywania w areszcie Włodzimierza Stelmacha był związany postanowieniami sądów różnych szczebli. Sąd rozpoznając wnioski prokuratora o zastosowaniu lub przedłużeniu tymczasowego aresztowania każdorazowo dysponuje aktami głównymi sprawy i ma pełną możliwość zapoznania się z zebranymi dowodami. Zarzut korupcyjny przedstawiony Włodzimierzowi Stelmachowi dotyczy przyjęcia przez niego korzyści majątkowej w kwocie ponad 150 000 złotych.

Doręczenie wezwania w dniu 19 czerwca 2008 roku Włodzimierzowi Stelmachowi przez funkcjonariuszy ABW było zgodne z przepisami obowiązującymi w tym zakresie. Prokurator dokonał wybotu takiego sposobu doręczenia z uwagi na konieczność pilnego zawiadomienia podejrzanego o terminie badania przez biegłego lekarza. Z informacji uzyskanej od funkcjonariuszy doręczających wezwanie wynika, że nie posiadali oni przy sobie broni.

Przestępstwa zarzucane podejrzanym wiążą się z działalnością udziałowców i przedstawicieli między innymi spółki „Diagnostyka”, ale spółka nie ponosi odpowiedzialności kamej za czyny popełnione przez te osoby. Kwestia unieważnienia przetargów pozostaje poza kompetencjami prokuratury.

Ustosunkowując się do twierdzenia Iwony Stelmach o podejmowaniu działań przez prokuratora Adama Gierka mających spowodować złożenie przez Włodzimierza Stelmacha wyjaśnień określonej treści należy podkreślić, że nie znajduje ono obiektywnego wsparcia. Takie zachowanie prokuratora nie mogło mieć miejsca ani w trakcie przesłuchania Włodzimierza Stelmacha w dniu 4 października 2007 roku ani w dniu 19 grudnia 2007 roku ponieważ w przesłuchaniach tych uczestniczyli obrońcy i inne upoważnione osoby, jak choćby w przesłuchaniu w dniu 19 grudnia 2007 roku protokolant. Gdyby sytuacja taka miała miejsce to niewątpliwie spotkałaby się z należyłą reakcją obrońców, z pomocy których od początku korzystają podejrzeni. Włodzimierz Stelmach do chwili obecnej nie wysuwał pod adresem prokuratora zarzutów.

W śledztwie PR IV – VI Ds 8/07 Iwona i Włodzimierz Stelmachowie nie występują jako jedyni w charakterze podejrzanych. Zakresem podmiotowym tego postępowania objęto kilkudziesięciu podejrzanych w tym osoby, które zajmowały wysokie stanowiska w służbie zdrowia. Żadna z tych osób, poza Iwoną Stelmach, nie kwestionowała sposobu przeprowadzenia czynności i zachowania prokuratora.

Trudno zatem znaleźć logiczne wytłumaczenie dlaczego prokurator akurat w stosunku do Iwony i Włodzimierza Stelmachów miałby stosować niedozwolone metody śledcze, tym bardziej że w listopadzie 2007 roku śledztwo było prowadzone również przez drugiego prokuratora Agnieszkę Kubicką. Ocen więc materiału dowodowego oraz konieczności występowania do sądu z wnioskami o zastosowanie wobec podejrzanych środków zapobiegawczych w postaci tymczasowego aresztowania dokonywali wspólnie referenci. Iwona Stelmach, w cytowanym przez Pana Senatora piśmie, sugeruje że prokurator Adam Gierk za pośrednictwem wszystkich obrońców nakłaniał Włodzimierza Stelmach do złożenia wyjaśnień określonej treści. Pomijając już fakt, że takie zachowanie

prokuratora byłoby zupełnie niezrozumiałe, to niezbędne jest podkreślenie, że ani adw. Marian Koperski, ani adw. Włodzimierz Woźniak ani adw. Wojciech Woźniacki nie skierowali stosownych doniesień, co niewątpliwie uczyniliby gdyby dysponowali wiarygodnymi informacjami w powyższym zakresie, w trosce o dobro podejrzanych i poszanowanie prawa. Włodzimierz Woźniak złożył upoważnienie do obrony Iwony i Włodzimierza Stelmachów w dniu 28 listopada 2008 roku. Pełnomocnictwo nigdy nie zostało podpisane przez podejrzanego. W dniu 10 grudnia 2007 roku Iwona Stelmach cofnęła upoważnienie do obrony Włodzimierzowi Woźniakowi. Prokurator Adam Gierk zaprzeczył, aby miał osobisty kontakt z w/w adwokatem w śledztwie PR IV – VI Ds 8/07.

Twierdzenia Iwony Stelmach dotyczące zachowania prokuratora Adama Gierka, prezentowane w kolejnych pismach, są ze sobą sprzeczne i wciąż pojawiają się w nich nowe elementy co upoważnia do akceptacji poglądu, iż do twierdzeń tych należy podchodzić z dużą dozą ostrożności, uznając je za przyjętą linię obrony. Materiały pozostawione przez nieznaną osobę pod drzwiami biura senatorskiego Pana Senatora muszą zostać ocenione jako materiały anonimowe, które nie dają podstawy do czynienia ustaleń.

Analiza materiałów śledztwa prowadzonego przeciwko Iwonie Stelmach, Włodzimierzowi Stelmachowi i innym pozwala na uznanie, że działania prokuratorów podejmowane w tym postępowaniu podyktowane są względami merytorycznymi i procesowymi.

pr.
4.08.
M. Zofia Wrzosek
Prokurator
Prokuratury Apelacyjnej w Warszawie
delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości

ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO
Jerzy Szymański

wysłano dnia ...14.01.08

podpis
[signature]